

COVID: Záblesk pravdy a její odvolání

 neviditelnypes.lidovky.cz/spolecnost/covid-zablesk-pravdy-a-jeji-odvolani.A240308_184500_p_spolecnost_nef

včera

Záblesky pravdy o covidu se začínají objevovat až když jsme na něj skoro zapomněli.

Recenzovaný lékařský časopis *Cureus* publikoval 24. ledna 2024 článek s názvem: „COVID-19 mRNA Vaccines: Lessons Learned from the Registrational Trials and Global Vaccination Campaign“, v němž se kriticky hodnotí účinnost vakcíny proti covidu a proces schvalování této vakcíny ([zde](#)). Pozoruhodné na této podrobně dokumentované práci (293 odkazů) je hlavně to, že její zveřejnění v uznávaném vědeckém médiu nebylo cenzurou znemožněno.

Autoři článku ukazují, že očkování proti covidu způsobilo 17 milionů úmrtí, přičemž smrtnost na jednu dávku vakcíny je 0,1%. Čas mezi očkováním a smrtí byl v průměru 14,3 dnů, většinou byl zasažen kardiovaskulární systém. Spike-protein pocházející z mRNA vakcíny byl během pitev nalezen v cévních stěnách a v mozkové tkáni (nemocnice však pitvy nepodporovaly). Smrtnost u nemoci COVID-19 (krátce covid) nebyla vyšší než u chřipky, a paradoxně se zdá, že byla vyšší u očkovaní než u samotné nemoci. Mortalita u covidu byla vázána na spojení s dalšími chorobami, a navíc klesala s klesajícím věkem 3 až 4krát na každých deset let věku, takže u mladých byla zanedbatelná a u dětí téměř nulová, čili očkování mladých a dětí bylo slabě řečeno kontraproduktivní (ne-li zločinné).

Článek sděluje, že mnohá fakta mohla být zveřejněna až v poslední době díky rozsáhlé cenzuře v minulých letech, která umlčela pracovníky ve zdravotnictví i ve výzkumu. Když přišly vakcíny na trh, slíbili oficiální státní představitelé, že následující klinické zkoušky dokáží účinnost vakcín proti nákaze a jejímu šíření, stejně jako účinnost při redukci vážných případů, hospitalizace, a smrti. Výrobci vakcín navíc slibovali, že nebudou žádat revidování stávajících schvalovacích pravidel. Nic, co se slíbilo, však nebylo dodrženo. Na základě bleskových předběžných zkoušek rozhodla firma Pfizer, že její proticovidová mRNA vakcína redukuje symptomatickou nákazu covidem o 95%, a Americká agentura pro povolování léčiv (FDA) pak použití nové vakcíny schválila již 11. prosince 2020. Šlo o rekordně rychlý schvalovací proces. Zhodnocování bezpečnosti nových vakcín dříve normálně trvalo 10-15 let a klinické zkoušky trvaly v průměru 10 let; rekord držela vakcína proti příušnicím z roku 1967, jejíž vývoj trval pouhé 4 roky. Vakcína proti covidu však byla schválena za pouhých sedm měsíců. U covidové vakcíny byly čtené kroky toxikologického hodnocení vynechány, včetně zjištění toxicity po opakovaném očkování, měření distribuce složek mRNA vakcíny v těle, a hodnocení dlouhodobých účinků v porovnání s placebem.

Klinické zkoušky ignorovaly tumorigenicitu, genotoxicitu, neurotoxicitu a eventuální zasažení reprodukčních orgánů. Kromě nedostatečných klinických zkoušek přispěla k rozsáhlým problémům špatná kontrola kvality během celého procesu výroby a dodávek.

Vzhledem k nestabilitě RNA obsahovaly mnohé várky vakcín jen málo nepoškozené mRNA, a některé byly kontaminovány dvouvláknovou RNA, která může spustit zánětlivé procesy včetně myokarditidy. Navíc se ukázalo, že mezi kontaminacemi je někdy také DNA; alarmující byl nálezn fragmentů DNA z onkogenního viru SV40. Některé kontaminace v prvních várkách Pfizeru chyběly, ale Pfizer technologii změnil při převádění do výrobního měřítka. Nebezpečné bylo též použití methylpseudouridinu místo uridinu v mRNA, jež vedlo k tvorbě pozměněných proteinů indukujících nežádoucí imunitní reakce. Sám spike-protein covidu je dost toxický, ale při nákaze covidem zůstává omezen na dýchací cesty, zatímco při očkování se může dostat do celého těla ([zde](#)).

Léčebné techniky používající nukleové kyseliny mají spadat do kategorie zvané „genová terapie“, pro niž platí daleko přísnější pravidla, ale nová mRNA vakcína byla v zájmu zjednodušení celého procesu z této kategorie vyjmuta. Politické a finanční motivy hrály klíčovou roli při ignorování vědeckého postupu a při urychleném schválení. Americké vládní instituce poskytly desítky miliard dolarů a přislíbily nákup vakcín ještě před jejich schválením. Obavy některých odborníků, že záplava investic do tohoto projektu nakonec znemožní objektivní vyhodnocení rizik a benefitů, se splnily; vakcíny nebyly ověřeny podle dříve zavedených standardů. Nyní se objevují dokumenty ukazující na miliony vážných a život ohrožujících případů spojených s očkováním proti covidu, včetně problémů kardiologických, autoimunitních, hematologických, reprodukčních a neurologických. Odhaduje se, že na jeden zachráněný život očkováním, zemřelo nejméně 14 lidí na důsledky očkování. Nejen, že byly klinické zkoušky nedostatečné, ale navíc byly jejich výsledky dlouho utajovány a dnes se i ukazuje, že dokonce docházelo k manipulaci s daty. Revize oněch zkoušek ukázala, že zveřejněné závěry odporují skutečným výsledkům; například účinnost vakcíny proti vzniku symptomů byla pouze 19% a ne proklamovaných 95% (požadované minimum pro zavedení vakcíny bylo 50%) ([zde](#)).

Je smutně zábavné, že například mRNA vakcína proti covidové variantě Omicron BA.5 byla před zavedením testována pouze na osmi myších a vůbec ne na lidech. Risk myokarditidy u mladých byl odhadnut na 2.5% po druhé nebo třetí dávce mRNA vakcíny. Riziko myokarditidy u očkováných adolescentů je 37krát vyšší než zdravotní rizika spojená s virovou nákazou. Očkování vedlo k růstu mortality pro lidi ve věku 25-54; v roce 2021 dosáhl tento růst dokonce 50% pro věkovou skupinu 35-44. Růst mortality, srdečních patologií a mozkových příhod byl po roce 2021 přisuzován rostoucí covidové nákaze, ale ukazuje se, že tento růst byl způsoben očkováním. Předběžné pokusy se zaměřovaly na redukci symptomů, zatímco veřejnosti bylo tvrzeno, že očkování zabraňuje přenosu. Od roku 2021 bylo vědcům známo, že mRNA vakcína nebrání ani přenosu a ani nákaze. Jak byla účinnost vakcín zpochybňována, snažil se covidový byznys držet alespoň dvou tvrzení, a to že vakcína chrání proti vážnému průběhu a že očkování spolu s nákazou poskytuje silnější imunitu než pouhá nákaza – nic z toho se ale nepotvrdilo. Ukázalo se, že vakcinace, zvláště opakovaná, může imunitní mechanismy narušit a vést k autoimunitním zánětlivým poruchám, včetně rakovin a kardiovaskulárních poruch ([zde](#)).

Instruktivní je obrázek č. 3 v citované publikaci ([zde](#)), který demonstruje rostoucí počet případů nákazy s rostoucím počtem očkovacích dávek ve velké skupině sledovaných během 180 dnů: bez očkování se nakazilo asi 3% sledovaných, s 1 dávkou asi 7%, se 2 dávkami asi 8,8%, se 3 dávkami asi 10,5% a se 4 či více dávkami se nakazilo asi 11% sledovaných. Opakované očkování prostě vedlo k imunosupresi, jevu známému u některých dřívějších chorob. Přirozená imunita poskytuje lepší ochranu před vážným průběhem než očkování proti covidu. V srpnu 2022 dokonce sama společnost Pfizer zdokumentovala 1.6 milionu případů nežádoucích účinků, ale nevarovala veřejnost; v minulosti vedly daleko menší problémy ke stažení vakcín. Vážné vedlejší účinky jsou 600krát častější u vakcíny Pfizeru než u jiných běžných vakcín. Autoři článku varují, že je třeba vyjmout děti ze všech očkovacích programů zahrnujících mRNA, a dále navrhuji moratorium na mRNA vakcíny, dokud se všechny sporné otázky nevyřeší, včetně vedlejších účinků vakcín, přítomnosti reziduální DNA v nich, vzniku aberantních proteinů v těle, atd. ([zde](#)).

Citovaný článek nepřekvapuje negativními fakty o očkování, ale tím že tato fakta byla uvedena impaktovaným a recenzovaným časopisem, jelikož vše negativní bylo dosud většinou cenzurováno anebo označeno za dezinformaci. Divit se, že cenzura informativní článek o očkování povolila, jsme však mohli jen měsíc, jelikož byl článek pod tlakem odpůrců (nejsem si jist čeho vlastně odpůrců) 26. února odvolán (anglicky „retracted“, [zde](#)). Zájemci o pravdu však vždy mohli k některým závěrům dojít na základě publikovaných materiálů již od počátků epidemie (viz například [zde](#)). Závěry zmíněného článku podporuje i další nová studie z 12. února tohoto roku podepsaná 35 vědci a zahrnující 99 milionů očkovaných; vyhodnocuje rizika 13 vybraných nežádoucích účinků (neurologických, hematologických, kardiologických) na základě dat z osmi zemí ([zde](#)). Studie konstatuje, že do konce roku 2023 bylo použito 13.5 miliard vakcín, že přes 70% světové populace dostalo alespoň jednu dávku, a že u očkovaných vakcínou mRNA nebo vakcínou na bázi adenovirusového vektoru bylo pozorováno autoimunitní napadení nervů (Guillainův–Barrého syndrom, akutní diseminovaná encefalitida), mozková žilní trombóza, myokarditis a perikarditis; pozorované počty nežádoucích případů u očkovaných byly až 4krát vyšší než očekávané počty u neočkovaných.

O potenciální škodlivosti mRNA vakcín jsem psal na *Psu* ještě před jejich zavedením v prosinci 2020 ([zde](#)), přičemž jsem citoval slova Drew Weissmana z roku 2018 ([zde](#)): „*Potenciální obavy o bezpečnost, které budou pravděpodobně posouzeny v budoucích preklinických a klinických studiích, zahrnují lokální a systémový zánět ... toxické účinky syntetických nukleotidů ... silné reakce spojené s interferonem I, které jsou spojovány nejen se zánětem, ale také potenciálně s autoimunitou. Identifikace jedinců se zvýšeným rizikem autoimunitních reakcí před očkováním pomocí RNA tedy může umožnit přijetí přiměřených opatření... Ukázalo se, že extracelulární holá RNA... může přispívat k otoku... srážení krve a tvorbě patologických trombů*“. Weissman věděl před čím varuje, jelikož byl jedním z lidí, kteří na vývoji mRNA vakcíny v minulosti pracovali – měl pravdu, že vakcína je nebezpečná. Bezpečnost vakcíny v řádných studiích posouzena nebyla a lidé na očkování onemocněli a umírali. Před pár měsíci dostal Weissman Nobelovu cenu ([zde](#)).

Již prvním rokem covidové epidemie bylo z publikovaných statistik jasné, že smrtnost se příliš neliší od chřipky a že klesá s klesajícím věkem 3krát na každou dekádu, takže je u dětí blízka nule ([zde](#)); očkování dětí a mládeže pouze zvýšilo zisky výrobcům vakcín. To, co bylo po léta celosvětově označováno jako dezinformace, se postupně stává vědeckou pravdou – i když v první fázi odvolanou. Připomíná nám to možná Galileo Galilei, který musel odvolat pravdu; nepohrdejme 17. stoletím, aby ani naši potomci nepohrdali námi.

<https://www.hegaion.cz/>

[Tomáš Guttman](#)

[Pošli e-mailem](#)

[Verze pro tisk](#)

[Diskuse](#)

Sdílení článku

